ΔΙΑΤΑΞΗ ΤΟΥ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟΥ (τρίτο τμήμα)
της 5ης Νοεμβρίου 2002 *

Στην υπόθεση C-321/01 P,

AGRANA Zucker und Stärke AG, με έδρα τη Βιένη (Αυστρία), εκπροσωπούμενη από τους W. Barfuß και H. Wollmann, Rechtsanwälte, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

αναιρεσείουσα,

που έχει ως αντικείμενο αίτηση αναιρέσεως που ασκήθηκε κατά της αποφάσεως που εξέδωσε στις 7 Ιουνίου 2001 το Πρωτοδικείο των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων (πέμπτο πενταμελές τμήμα) στην υπόθεση T-187/99, Agrana Zucker und Stärke κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-1587), και με την οποία ζητείται η εξαφάνιση της αποφάσεως αυτής,

* Γλώσσα διαδικασίας: η γερμανική.

όπου ο έτερος διάδικος είναι η

Επιτροπή των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων, εκπροσωπούμενη από τους M. Erhart και Δ. Τριανταφύλλου, με τόπο επιδόσεων στο Λουξεμβούργο,

καθής πρωτοδίκως,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα),

συγκείμενο από τους J.-P. Puissochet, πρόεδρο τμήματος, F. Macken και J. N. Cunha Rodrigues (εισηγητή), δικαστές,

γενικός εισαγγελέας: F. G. Jacobs

γραμματέας: R. Grass

αφού άκουσε τον γενικό εισαγγελέα,

εκδίδει την ακόλουθη

Διάταξη

1 Με δικόγραφο που κατέθεσε στις 20 Αυγούστου 2001 στη Γραμματεία του Δικαστηρίου, η εταιρία Agrana Zucker und Stärke AG άσκησε, δυνάμει του άρθρου 49 του Οργανισμού ΕΚ του Δικαστηρίου, αναίρεση κατά της αποφάσεως του Πρωτοδικείου της 7ης Ιουνίου 2001 στην υπόθεση Τ-187/99, Agrana Zucker und Stärke κατά Επιτροπής (Συλλογή 2001, σ. II-1587, στο εξής: αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση), με την οποία το Πρωτοδικείο απέρριψε ως αβάσιμη την προσφυγή της περί ακυρώσεως της αποφάσεως 1999/342/ΕΚ της Επιτροπής, της 30ής Σεπτεμβρίου 1998, σχετικά με τις σχεδιαζόμενες ενισχύσεις της Αυστρίας προς την Agrana Stärke-GmbH για τη δημιουργία και τη μετατροπή των εγκαταστάσεων παραγωγής αμύλου (ΕΕ 1999, L 131, σ. 61, στο εξής: επίδικη απόφαση).

Νομικό πλαίσιο

2 Το άρθρο 16, παράγραφος 5, του κανονισμού (ΕΚ) 951/97 του Συμβουλίου, της 20ής Μαΐου 1997, για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποιήσεως και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων (ΕΕ L 142, σ. 22), που αντικαθιστά, με ταυτόσημη διατύπωση, την ίδια διάταξη του κανονισμού (ΕΟΚ) 866/90 του Συμβουλίου, της 29ης Μαρτίου 1990, για τη βελτίωση των συνθηκών μεταποιήσεως και εμπορίας των γεωργικών προϊόντων (ΕΕ L 91, σ. 1), προβλέπει τα εξής:

«Τα κράτη μέλη είναι δυνατό να λαμβάνουν, στον τομέα που καλύπτει ο παρών κανονισμός, μέτρα ενίσχυσης των οποίων οι προϋποθέσεις ή οι όροι χορήγησης

αποκλίνουν από τα προβλεπόμενα στον παρόντα κανονισμό ή των οποίων τα ποσά υπερβαίνουν τα προβλεπόμενα σ' αυτόν ανώτατα όρια, με την επιφύλαξη ότι τα εν λόγω μέτρα λαμβάνονται σύμφωνα με τα άρθρα 92 έως 94 της Συνθήκης.»

3 Το άρθρο 151, παράγραφος 1, της Πράξεως περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας και των προσαρμογών των Συνθηκών επί των οποίων βασίζεται η Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 1994, C 241, σ. 21, και ΕΕ 1995, L 1, σ. 1, στο εξής: Πράξη Προσχωρήσεως) προβλέπει τα εξής:

«Οι πράξεις που απαριθμούνται στο παράρτημα XV της παρούσας Πράξης εφαρμόζονται έναντι των νέων κρατών μελών υπό τους όρους που προβλέπονται στο παράρτημα αυτό».

4 Το παράρτημα XV, σημείο VII Δ 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως έχει ως εξής:

«[...] κανονισμός (ΕΟΚ) αριθ. 866/90 [...], όπως τροποποιήθηκε τελευταία από τον κανονισμό (ΕΟΚ) αριθ. 3669/93 του Συμβουλίου, της 22ας Δεκεμβρίου 1993 (ΕΕ L 338 της 31.12.1993, σ. 26).

Εφαρμόζοντας το άρθρο 16, παράγραφος 5, η Επιτροπή:

— [...]

— θα εφαρμόσει τις διατάξεις αυτές έναντι της Αυστρίας και της Φινλανδίας σύμφωνα με τη δήλωση αριθ. 31 που βρίσκεται στην Τελική Πράξη.

[...]»

5 Η κοινή δήλωση αριθ. 31 για τη μεταποιητική βιομηχανία στην Αυστρία και τη Φινλανδία, η οποία επισυνάφθηκε στην τελική πράξη της Συνθήκης περί των όρων προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας, της Δημοκρατίας της Φινλανδίας και του Βασιλείου της Σουηδίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση (ΕΕ 1994, C 241, σ. 371, στο εξής: δήλωση αριθ. 31), προβλέπει τα εξής:

«Τα συμβαλλόμενα μέρη συμφωνούν τα εξής:

[...]

ii) ευελιξία των σχεδίων μεταβατικής εθνικής ενίσχυσης που σκοπεί στη διευκόλυνση της αναδιάρθρωσης.»

Ιστορικό της διαφοράς

6 Το ιστορικό της διαφοράς, όπως εκτίθεται στις σκέψεις 5 έως 18 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, μπορεί να συνοψισθεί, στο πλαίσιο της αιτήσεως αναιρέσεως, ως εξής.

7 Η Agrana Stärke-GmbH είναι εταιρία αυστριακού δικαίου η οποία, μεταξύ άλλων δραστηριοτήτων του γεωργικού τομέα, παράγει και μεταποιεί άμυλο από αραβόσιτο στο εργοστάσιό της του Aschach (Αυστρία) και άμυλο από γεώμηλα στο εργοστάσιό της του Gmünd (Αυστρία).

8 Στις 19 Μαΐου 1995, η Agrana κατέθεσε στις αυστριακές αρχές αίτηση χορηγήσεως ενισχύσεων σχετικά με ορισμένες επενδύσεις στον τομέα του αμύλου για τς εγκαταστάσεις της του Gmünd και του Aschach. Οι επενδύσεις αυτές πραγματοποιήθηκαν τον Σεπτέμβριο του 1995, προτού εκδοθεί η απόφαση σχετικά με τις εν λόγω ενισχύσεις.

9 Με έγγραφο της 28ης Ιουνίου 1996, η Αυστριακή Κυβέρνηση κοινοποίησε χωριστά στην Επιτροπή τα μέτρα ενισχύσεως για τις επενδύσεις που είχε πραγματοποιήσει η Agrana Stärke-GmbH στις εγκαταστάσεις του Gmünd και του Aschach.

10 Η προοριζόμενη για το εργοστάσιο του Gmünd ενίσχυση εγκρίθηκε από την Επιτροπή με έγγραφο της 23ης Ιανουαρίου 1997. Αντιθέτως, όσον αφορά την προοριζόμενη για το εργοστάσιο του Aschach ενίσχυση, η Επιτροπή αποφάσισε να κινήσει τη διαδικασία του άρθρου 93, παράγραφος 2, της Συνθήκης ΕΚ (νυν άρθρου 88, παράγραφος 2, ΕΚ).

11 Στις 30 Σεπτεμβρίου 1998 η Επιτροπή εξέδωσε την επίδικη απόφαση με την οποία διαπίστωσε ότι το σχέδιο ενισχύσεως σχετικά με το εργοστάσιο του Aschach δεν ήταν συμβατό με την κοινή αγορά.

Η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση

12 Στις 20 Αυγούστου 1999, η Agrana Zucker und Stärke AG, καθολικός διάδοχος της Agrana Stärke-GmbH (στο εξής: Agrana), άσκησε ενώπιον του Πρωτοδικείου προσφυγή περί ακυρώσεως της επίδικης αποφάσεως, στηριζόμενη σε τέσσερις λόγους ακυρώσεως που αντλούνται, πρώτον, από υπέρβαση της προθεσμίας έρευνας, δεύτερον, από παράβαση του συνδυασμού των διατάξεων του άρθρου 151, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, της δηλώσεως αριθ. 31 και του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ, τρίτον, από το γεγονός ότι η Επιτροπή δεν έλαβε υπόψη το κριτήριο της αναγκαιότητας της οικείας ενισχύσεως και, τέταρτον, από ανεπαρκή αιτιολογία.

13 Το Πρωτοδικείο απέρριψε την προσφυγή στο σύνολό της. Όσον αφορά, ειδικότερα, τον δεύτερο λόγο ακυρώσεως, τον μοναδικό στον οποίο ενέμεινε η προσφεύγουσα κατ' αναίρεση, η αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση έχει ως εξής:

«60 Η προσφεύγουσα ισχυρίζεται ότι η Επιτροπή εφάρμοσε προδήλως εσφαλμένα τη δήλωση αριθ. 31, αφενός, καθόσον έθεσε ως προκαταρκτική προϋπόθεση ότι μια ενίσχυση δεν μπορεί να επιτραπεί αν η οικεία επένδυση έχει αντικείμενο την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας και, αφετέρου, καθόσον δεν στάθμισε τα πλεονεκτήματα που παρείχε στην Κοινότητα η προσχώρηση χωρίς μεταβατικό στάδιο της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση προς τα εγγενή στην καταβολή της επίδικης ενισχύσεως μειονεκτήματα.

61 Συναφώς, επιβάλλεται ευθύς εξ αρχής η παρατήρηση ότι η δήλωση αριθ. 31 δεν περιλαμβάνει, σύμφωνα με τη διατύπωσή της, περιορισμούς σχετικά με την παραγωγική ικανότητα [...]. Συνεπώς η Επιτροπή δεν μπορεί, a priori, να απο-

κλείει του πεδίου εφαρμογής της δηλώσεως αυτής όλες τις περιπτώσεις στις οποίες η επένδυση ενός δυνητικού δικαιούχου ενισχύσεως έχει αντικείμενο την αύξηση της παραγωγικής ικανότητας. Πράγματι, η Επιτροπή δεν έχει την εξουσία να προσθέτει γενικό περιορισμό στο πεδίο εφαρμογής της δηλώσεως αριθ. 31 μη προκύπτοντα από το κείμενο της διατάξεως αυτής.

62 Πάντως, μολονότι είναι αληθές ότι η Επιτροπή, αν ληφθεί τουλάχιστον υπόψη μόνον η αιτιολογική σκέψη 53 της [επίδικης] αποφάσεως, έδωσε την εντύπωση ότι σε καμία περίπτωση δεν θα δεχόταν ενίσχυση προς επενδυτή με αντικείμενο αύξηση της παραγωγικής ικανότητας, σύμφωνα με τη θέση της που είχε εκθέσει στις κατευθυντήριες γραμμές ως προς τις ενισχύσεις διασώσεως και αναδιαρθρώσεως, από μια πληρέστερη ανάγνωση της προσβαλλομένης αποφάσεως διαπιστώνεται εντούτοις ότι η Επιτροπή εξέτασε τη δυνατότητα χορηγήσεως της επίδικης ενισχύσεως βάσει της δηλώσεως αριθ. 31 ενόψει των ιδιαιτέρων περιστάσεων της συγκεκριμένης περιπτώσεως.

[...]

65 Στη συνέχεια, η Επιτροπή τόνισε ότι η επίδικη ενίσχυση "ευνοεί αύξηση της παραγωγικής ικανότητας σε έναν τομέα, στον οποίο δεν υφίσταται καθεστώς ποσοστώσεων αλλά διαρθρωτικό πλεόνασμα" (αιτιολογική σκέψη 46 της [επίδικης] αποφάσεως). Σύμφωνα με την Επιτροπή, η αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της Agrana μπορεί ως εκ τούτου να θίξει την ανταγωνιστική θέση των επιχειρήσεων που παράγουν άμυλο σε άλλα κράτη μέλη και εξάγουν προς την Αυστρία, οι οποίες ενδέχεται επιπλέον να εκτεθούν σε μεγαλύτερο ανταγωνισμό σε άλλες αγορές (αιτιολογική σκέψη 52 της [επίδικης] αποφάσεως). Καταλήγοντας, η Επιτροπή θεώρησε ότι η επίδικη ενίσχυση "αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον, δεδομένου ότι σε μια αγορά στην οποία επικρατεί περιορισμένη ζήτηση συμβάλλει στην αύξηση της προσφοράς και κατ' αυτόν τον τρόπο στρεβλώνει αισθητά τον ανταγωνισμό" (αιτιολογική σκέψη 54 της [επίδικης] αποφάσεως).

66 Επομένως, η Επιτροπή έκρινε ότι, ακόμη και λαμβάνοντας υπόψη τη ρήτρα ευελιξίας της δηλώσεως αριθ. 31, η ενίσχυση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης (ΕΚ, νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ) (αιτιολογική σκέψη 56 της [επίδικης] αποφάσεως).

67 Ενόψει των λόγων που παρέθεσε η Επιτροπή στην [επίδικη] απόφαση, δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κρίνοντας ότι το σχέδιο της επίδικης ενισχύσεως δεν μπορεί να δικαιολογηθεί βάσει μόνον της δηλώσεως αριθ. 31.

68 Πράγματι, δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι έκρινε ότι η χορήγηση της ενισχύσεως αυτής μπορεί να θίξει σοβαρά την πολιτική που ακολουθεί στον επίδικο τομέα. Το γεγονός ότι η Επιτροπή στηρίζεται, εν πολλοίς, στη διαρθρωτική κατάσταση του τομέα αυτού σε κοινοτικό πλαίσιο δεν συνεπάγεται ότι δεν εκτίμησε ατομικά την παρούσα περίπτωση.

69 Όσον αφορά την έλλειψη σταθμίσεως των πλεονεκτημάτων που παρέχει στην Κοινότητα η προσχώρηση χωρίς μεταβατικό στάδιο της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έναντι των εγγενών στην καταβολή της επίδικης ενισχύσεως μειονεκτημάτων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούνταν να λάβει υπόψη αυτήν την πτυχή. Η Επιτροπή, κατά την εκτίμηση του συμβατού της επίδικης ενισχύσεως, στο πλαίσιο της οποίας έπρεπε να λάβει υπόψη τη δήλωση αριθ. 31, έπρεπε ασφαλώς να εκτιμήσει, όπως υπενθυμίζεται στην αιτιολογική σκέψη 49 [επίδικης] αποφάσεως, αν η ενίσχυση ήταν σε θέση να συμβάλει στην προώθηση της αναπτύξεως ορισμένου οικονομικού κλάδου ή τομέα της οικονομίας, χωρίς να αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον. Εντούτοις, τα οφέλη που αποκόμισε η Κοινότητα από την προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση δεν συνιστούν κρίσιμο στοιχείο στο πλαίσιο της συγκεκριμένης εκτιμήσεως μιας ενισχύσεως.

70 Από τα προεκτεθέντα προκύπτει ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως κατά την αξιολόγηση του συμβατού της επίδικης ενισχύσεως με την κοινή αγορά. Επομένως, δεν παρέβη ούτε τον συνδυασμό των διατάξεων του άρθρου 151, παράγραφος 1, της Πράξεως Προσχωρήσεως, της δηλώσεως αριθ. 31 και του άρθρου 87, παράγραφος 3, στοιχείο γ', ΕΚ.

71 Επομένως ο δεύτερος λόγος ακυρώσεως πρέπει να απορριφθεί.»

Η αίτηση αναιρέσεως

14 Η Agrana ζητεί από το Δικαστήριο να ακυρώσει την αναιρεσιβαλλόμενη απόφαση και να αποφανθεί επί της ουσίας της διαφοράς, ακυρώνοντας την επίδικη απόφαση.

15 Προς στήριξη της αιτήσεώς της αναιρέσεως, η αναιρεσείουσα προβάλλει έναν και μοναδικό λόγο αναιρέσεως που αντλείται από την πλάνη στην οποία υπέπεσε το Πρωτοδικείο, εφόσον υιοθέτησε την εσφαλμένη εκτίμηση της Επιτροπής όσον αφορά τη δήλωση αριθ. 31.

16 Με το πρώτο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, η Agrana υποστηρίζει ότι το Πρωτοδικείο αντιφάσκει, καθότι, κατόπιν αναλύσεως της επίδικης αποφάσεως, καταλήγει, στις σκέψεις 67 και 68 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν

υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, ενώ είχε προηγουμένως ορθά αναγνωρίσει, με τη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν σκόπευε, κατ' αρχήν, να εγκρίνει καμία αύξηση της παραγωγικής ικανότητας της βιομηχανίας αμύλου.

17 Περαιτέρω, η δήλωση αριθ. 31 υποχρεώνει την Επιτροπή, ως όργανο επιφορτισμένο με την εφαρμογή των κοινοτικών κανόνων σε θέματα ενισχύσεων, να αντιμετωπίζει με επιείκια τα μέτρα αναδιαρθρώσεως της αυστριακής βιομηχανίας μεταποιήσεως που κατέστησαν αναγκαία λόγω της προσχωρήσεως της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Η Επιτροπή, όμως, στηρίζεται ρητά, στην αιτιολογική σκέψη 28 της επίδικης αποφάσεως, στην αρχή της αυστηρής ερμηνείας του άρθρου 87, παράγραφος 3, ΕΚ. Η θέση αυτή διέπει το σύνολο της επίδικης αποφάσεως. Το Πρωτοδικείο δεν παρατήρησε την ουσιώδη αυτή νομική πλάνη και υπέπεσε το ίδιο σ' αυτή.

18 Με το δεύτερο σκέλος του λόγου αναιρέσεως, η Agrana ισχυρίζεται ότι σκοπός της δηλώσεως αριθ. 31 είναι να συμβιβάσει το συμφέρον της Κοινότητας για την άμεση προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση και το συμφέρον αυτού του κράτους μέλους να χορηγήσει ενισχύσεις στη βιομηχανία του μεταποιήσεως. Αν ερμηνευθεί από τελολογικής απόψεως, η δήλωση αριθ. 31 υποχρεώνει την Επιτροπή να προβεί, σε κάθε συγκεκριμένη περίπτωση, σε συγκριτική μελέτη των πλεονεκτημάτων και των μειονεκτημάτων για την Κοινότητα και τη Δημοκρατία της Αυστρίας αντιστοίχως και να λάβει υπόψη της τη μελέτη αυτή κατά την εκτίμηση της εν λόγω ενισχύσεως.

19 Συνεπώς, η θέση του Πρωτοδικείου ότι τα πλεονεκτήματα που απορρέουν για την Κοινότητα από την άμεση προσχώρηση της Δημοκρατίας της Αυστρίας για την Ευρωπαϊκή Ένωση δεν αποτελεί στοιχείο που πρέπει να ληφθεί υπόψη για την αξιολόγηση του σχεδίου της εν λόγω ενισχύσεως, είναι εσφαλμένη.

20 Η Επιτροπή ζητεί να απορριφθεί η αίτηση αναιρέσεως ως απαράδεκτη και/ή αβάσιμη και να καταδικαστεί η Agrana στα δικαστικά έξοδα.

Εκτίμηση του Δικαστηρίου

21 Δυνάμει του άρθρου 119 του Κανονισμού Διαδικασίας του, όταν η αίτηση αναιρέσεως είναι προδήλως απαράδεκτη ή προδήλως αβάσιμη το Δικαστήριο μπορεί κατά πάσα στάση της δίκης να την απορρίψει με αιτιολογημένη διάταξη.

Επί του πρώτου σκέλους του λόγου αναιρέσεως

22 Όσον αφορά την προβαλλόμενη αντίφαση στη συλλογιστική του Πρωτοδικείου, πρέπει να σημειωθεί ότι το Πρωτοδικείο, αφού έκρινε, με τη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι «η Επιτροπή εξέτασε τη δυνατότητα χορηγήσεως της επίδικης ενισχύσεως βάσει της δηλώσεως αριθ. 31», διαπίστωσε, με τη σκέψη 66 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «[ε]πομένως, η Επιτροπή έκρινε ότι, ακόμη και λαμβάνοντας υπόψη τη ρήτρα ευελιξίας της δηλώσεως αριθ. 31, η ενίσχυση δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι συμβιβάζεται με την κοινή αγορά, υπό την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 3, στοιχείο γ', της Συνθήκης».

23 Συνεπώς, το συμπέρασμα του Πρωτοδικείου, στη σκέψη 67 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η Επιτροπή δεν υπέπεσε σε πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως, δεν είναι αντιφατικό σε σχέση με την αιτιολογία του.

24 Συγκεκριμένα, σε αντίθεση προς ό,τι υποστηρίζει η Agrana, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τη σκέψη 62 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι η εντύπωση που μπορούσε ενδεχομένως να δημιουργήσει η Επιτροπή, αν ληφθεί τουλάχιστον υπόψη μόνον η αιτιολογική σκέψη 53 της επίδικης αποφάσεως, ήτοι ότι σε καμία περίπτωση δεν θα δεχόταν ενίσχυση προς επενδυτή με αντικείμενο αύξηση της παραγωγικής ικανότητας, δεν επιβεβαιώνεται από τη σφαιρικότερη ανάγνωση της εν λόγω αποφάσεως. Κατά το Πρωτοδικείο, από μια τέτοια σφαιρική ανάγνωση προκύπτει ότι η Επιτροπή είχε πράγματι λάβει υπόψη της τη δήλωση αριθ. 31 κατά την εκτίμηση της συμβατότητας της εν λόγω ενισχύσεως με την κοινή αγορά.

25 Επιπλέον, όσον αφορά το επιχείρημα ότι το Πρωτοδικείο δεν έλαβε υπόψη το γεγονός ότι η ερμηνεία της Επιτροπής ως προς τη δήλωση αριθ. 31 ήταν εσφαλμένη, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι, αφού εξέτασε, στις σκέψεις 63 έως 66 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, την εκτίμηση της Επιτροπής ως προς τις συνέπειες της εν λόγω ενισχύσεως στην κοινή αγορά και επισήμανε ότι κατά την εκτίμηση αυτή η Επιτροπή είχε λάβει υπόψη της τη δήλωση αριθ. 31, το Πρωτοδικείο έκρινε, με τη σκέψη 68 της αναιρεσιβαλλόμενης αποφάσεως, ότι «δεν μπορεί να προσαφθεί στην Επιτροπή ότι έκρινε ότι η χορήγηση της ενισχύσεως αυτής μπορεί να θίξει σοβαρά την πολιτική που ακολουθεί στον επίδικο τομέα» και ότι «το γεγονός ότι η Επιτροπή στηρίζεται, εν πολλοίς, στη διαρθρωτική κατάσταση του τομέα αυτού σε κοινοτικό πλαίσιο δεν συνεπάγεται ότι δεν εκτίμησε ατομικά την παρούσα περίπτωση».

26 Επομένως, το Πρωτοδικείο ορθά εκτίμησε ότι η Επιτροπή είχε εφαρμόσει τις σχετικές με τις κρατικές ενισχύσεις κοινοτικές διατάξεις, λαμβάνοντας υπόψη τις ιδιαίτερες περιστάσεις της υπό κρίση περιπτώσεως.

27 Συνεπώς, το πρώτο σκέλος του μοναδικού λόγου αναιρέσεως που προέβαλε η Agrana πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμο.

Επί του δευτέρου σκέλους του λόγου αναιρέσεως

28 Όσον αφορά τον ισχυρισμό ότι η Επιτροπή ερμήνευσε εσφαλμένα τη δήλωση αριθ. 31 και ότι το Πρωτοδικείο δέχθηκε κακώς την ερμηνεία αυτή, πρέπει να υπομνησθεί ότι η δήλωση αυτή επιβάλλει στην Επιτροπή την επιεική εκτίμηση των μεταβατικών καθεστώτων εθνικών ενισχύσεων που χορηγεί η Αυστριακή Κυβέρνηση.

29 Μια τέτοια διάταξη πρέπει να ερμηνευθεί υπό την έννοια ότι οι σχετικοί με τις κρατικές ενισχύσεις κοινοτικοί κανόνες δεν μπορούν να εφαρμοστούν στα εθνικά μέτρα που κοινοποίησαν οι αυστριακές αρχές, χωρίς να ληφθούν υπόψη οι ιδιαιτερότητες της συγκεκριμένης περιπτώσεως, η οποία χαρακτηρίζεται από το γεγονός ότι πρόκειται για ενίσχυση που περιλαμβάνεται στο μεταβατικό καθεστώς για τη διευκόλυνση της αναδιαρθρώσεως της βιομηχανίας μεταποιήσεως στην Αυστρία.

30 Συναφώς, η Επιτροπή όφειλε, όπως και έπραξε στα σημεία 49 έως 52 της επίδικης αποφάσεως, να εκτιμήσει το αν η ενίσχυση ήταν σε θέση να συμβάλει στην προώθηση της αναπτύξεως ορισμένου οικονομικού κλάδου ή τομέα της οικονομίας, χωρίς να αλλοιώνει τους όρους των συναλλαγών κατά τρόπο που αντίκειται προς το κοινό συμφέρον.

31 Αντιθέτως, η δήλωση αριθ. 31 ουδόλως υποχρεώνει την Επιτροπή να προβεί στη στάθμιση των πλεονεκτημάτων που απορρέουν για την Κοινότητα από την προσχώρηση χωρίς μεταβατικό στάδιο της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση.

32 Επομένως, το Πρωτοδικείο δεν υπέπεσε σε πλάνη περί το δίκαιο, κρίνοντας, με τη σκέψη 69 της αναιρεσιβαλλομένης αποφάσεως, ότι, «όσον αφορά την έλλειψη σταθμίσεως των πλεονεκτημάτων που παρέχει στην Κοινότητα η προσχώρηση χωρίς μεταβατικό στάδιο της Δημοκρατίας της Αυστρίας στην Ευρωπαϊκή Ένωση έναντι των εγγενών στην καταβολή της επίδικης ενισχύσεως μειονεκτημάτων, επιβάλλεται η διαπίστωση ότι η Επιτροπή δεν υποχρεούνταν να λάβει υπόψη αυτήν την πτυχή».

33 Συνεπώς, το δεύτερο σκέλος του λόγου αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί ως προδήλως αβάσιμο.

34 Από το σύνολο των προεκτεθέντων προκύπτει ότι η αίτηση αναιρέσεως πρέπει να απορριφθεί στο σύνολό της ως προδήλως αβάσιμη.

Επί των δικαστικών εξόδων

35 Σύμφωνα με το άρθρο 69, παράγραφος 2, του Κανονισμού Διαδικασίας, που εφαρμόζεται στην αναιρετική διαδικασία δυνάμει του άρθρου 118, ο ηττηθείς διάδικος καταδικάζεται στα δικαστικά έξοδα, αν υπήρχε σχετικό αίτημα του νικήσαντος διαδίκου. Δεδομένου ότι η Επιτροπή ζήτησε την καταδίκη της αναιρεσείουσας, η δε τελευταία ηττήθηκε, πρέπει να καταδικαστεί στα δικαστικά έξοδα.

Για τους λόγους αυτούς,

ΤΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ (τρίτο τμήμα)

διατάσσει:

1) Απορρίπτει την αίτηση αναιρέσεως.

2) Καταδικάζει την Agrana Zucker und Stärke AG στα δικαστικά έξοδα.

Λουξεμβούργο, 5 Νοεμβρίου 2002.

Ο Γραμματέας

R. Grass

Ο Πρόεδρος του τρίτου τμήματος

J.-P. Puissochet